

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Eiusdem generis, ad spiritum contribulatum & cor contritum ac
humiliatum, spendida Commonefactio. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Cano. vitæ
spirit. cap. 1.
1. & 38.

CAPVT
XXII.

Psalm. 50.

Eiusdem generis, ad spiritum contribulatum, & cor contritum & humiliatum, (splendida piissimi & eruditiss. viri LVD. Blosij commonefactio: qua nihil excogitari melius potest.

DEum time & ama. Omni diligentia custodi cor tuum: ubique cura, ut illud purum habeas: semper sollicitus esto, ne peccando DOMINVM MAIESTATIS offendas. Veruntamen si peccaueris, de eius misericordia non diffidas. Quantumuis multa atque enormia fuerint peccata tua, nunquã de venia desperaueris. Corruisti? Surge, conuertere ad medicum anima tua: & viscera pietatis eius tibi patebunt. Iterum corruisti? Iterum surge, & gema, clama: & miseratio Redemptoris tui suscipiet te. Corruisti tertio, & quarto, & sepius? Surge rursus: plange, suspira, humiliare: & Deus tuus non te deseret. Nunquam despexit, neque despiciet unquam cor contritum: nunquam reiecit, neque reiciet unquam confugientes ad se, per veram poenitentiam. Si non desinis surgere, ille non desinet te excipere. Quare etiamsi centies, etiamsi millies, intra unius horula spatium lapsus fueris, toties cum sancta spe venia resurge, quoties cadis: & resurgens gratias age ipsi Domino, quod te vel grauius corruere, vel in ruina iacere d'utius non permisit. Etiamsi post innumera gratia beneficia accepta, Deum (quod absit) abnegaueris, & eius Sacramenta pedibus conculcaueris: agnosce humiliter culpam, detestare facinus, animo propone non amplius peccare, firmiter statue melius viuere, & de venia securus esto. Neque enim tua malitia aut infirmitas tanta esse potest, ut misericordiam Dei superet: qua modum & terminos non nouit. Deus est OMNIPOTENS: pari facilitate innumeras peccatorum myriadas in momento re-

mittit,

mittit, sicut unum peccatum. Est & BENIGNISSIMVS: omnino vult tibi parcere, vult esse propitius, si vis humiliari: si vis à peccatis abstinere, vitamq; corrigere. Ergo non te conturbet delictorum præteritorum memoria: sed consoletur verba Apostoli, dicentis: Hæc aliquando quidem fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis in nomine Domini nostri IESU CHRISTI, & in Spiritu Dei nostri. Non potes Bonitati eius nimis fidere: modò non abutaris ea, ad peccandi facilitatem. O si scires, quàm paratus sit ipse Christus Dominus sua innocentia Deum Patrem placare: eiq; reconciliare suos electos, qui ex humana fragilitate peccarunt, & statuunt deinde peccata vitare. Noster est Aduocatus, & loquitur pro nobis: vt malorum pœnitentes, facillimã semper obtineamus veniam. Sic enim Ioannes electus ille discipulus ait: Si quis peccauerit, aduocatum habemus apud Patrem, IESVM CHRISTVM: ipse est Propitiatio pro peccatis nostris. Itaque dum Christum cogitas, omnem terroris aut amaritudinis conceptum exclude: & ipsum misericordissimo benignissimoq; oculo intueri ea quæ creauit, persuasum habe: qui etiam ita tibi intendit, ita curam tui iugiter habet, quasi tu solus in toto terrarum orbe viueres. Timeant Dei iustitiam ac furorem qui ad Deum non conuertuntur: peccata peccatis cumulant, & dicunt, quid feci? qui nolunt intelligere vt bene agant. Hi enim ad iram eius spectant, quandiu tales permanent. At peccatores qui in se reuerfi surgunt, atque ad Patrem misericordiarum conuersi, ex corde dicunt: Pater peccaui in cœlum & coram te, miserere mei: Hi, inquam, peccatores cõfidant in Domino. Nam ipse procul dubio eos suscipiet, susceptosq; iustificabit, & iustificatos in regnum suum aliquando admittet. Comprehendi non potest quanta charitate, quàm

pater-

1 Cor. 6.

Rom. 8.

1 Ioan. 2.

Luc. 15.

paternis visceribus ubique nostram salutem ipse desideret ac procuret. Nulla unquam mater tam tenerè dilexit filium uteri sui, quàm tenerè nos diligit. Fasciculus stuparum in ignem ingentem missus, non ita repente incenditur, quàm repente Deus peccatis nostris propter ineffabilem pietatem & misericordiam suam ignoscit, dum verè nos poenitet vitæ malè actæ: dumq; ad eum humiliter conuersi veniam petimus, integra voluntate stantentes, melius deinceps viuere. Neque enim vult mortem peccatoris, sed magis vult, ut conuertatur & viuat.

Et in quacunque die, inquit, conuersus fuerit impius ab impietate sua, nō nocebit ei impietas eius. Quid hac Dei promissione liberalius? Non ait: Si biennio, si bimestri, si biduo ante mortem conuersus fuerit: sed in quacunque die conuersus fuerit, in quacunque die ingemuerit, saluus erit: modo verè recteq; ingemiscat. Licet igitur insipiens cogitatio tua obmurmuret atque obstrepat, clamitans vitam tuam talem non fuisse, ut sperare debeas te peruenturum ad æternam illam gloriam: responde cum sancta humilitate & pia fiducia: Scio cui credidi: scio me ineffabili charitate adoptatum esse in filium: licet Domino facere quod vult. Vult autem misereri & parcere: vult saluare: quia sic decet eius Clementiam atque Bonitatem. Non multitudo, nō enormitas peccatorum meorum, non miseria quotidiana fragilitatis meæ me terrere potest, dum illius Incarnationem, Passionem ac Mortem memoria repeto. Ipse me redemit, ipse sanguinem sudit: ac moriendo debitum exoluit. In immensum maior est eius Misericordia, quàm sit aut esse possit mea iniquitas. Sacrosancta illius vulnera testantur me esse reconciliatum: si verè me poenitet iniquitatum: si verè eum diligere concupisco. Beata sua brachia in cruce expandit, ut me peccatorem suscipiat atque complectatur:

ego

Zach. 33.

ego inter illa & vivere & mori desidero. Quisquis pius Dei cultor, & orthodoxus Ecclesia Cathol. filius es: eo modo te sub mortem confirmare debes. Si bona voluntatis es, si Deum amare cupis: in eo dives es, licet in te alioqui pauper admodum ac nudus. Potes enim humiliter tibi usurpare ea quae ille pro te fecit ac pertulit. Tibi homo factus, laboravit, ieiunavit, vigilavit & oravit: tibi persecutiones, iniurias, opprobria, ludibria, flagella, dolores & angustias pertulit: tibi sanguinem sudit & animam posuit: tibi resurrexit & in caelum ascendit. Iam si cum tantis Meritis Dei tui, tua atque adeo omnium hominum uniuersa peccata comparaueris, quid erunt? Haec dicuntur, non ut superbe confidas: sed ne humilis factus dissidas.

Iam ostendendum, Mortem non esse malum quiddam: nempe, ut minori cum molestia, alacres ac lubentes eam, cum aduenerit, subeamus egroti.

Ostensio, quod Mors malum non sit: & ideo hominem Deo libenter se resignare, Mortemque alacriter subire debere.

Nulla potest esse incunditas inter has vitae nostrae amaritudines aut dolores: quae vel ex corporis ipsius infirmitate, vel extrinsecus accidentium incommo- ditatae generantur. Anxij enim semper, & ad ipsa latuitia vota suspensi quodam fluctuamus incerto, sperantes dubia pro certis, incommoda pro secundis, caduca pro solidis: nihil habentes potestatis in arbitrio, firmitatis in voto. At si quid contra voluntatem acciderit, perditos nos putamus: plusque aduersorum dolore frangimur, quam secundorum fructu potimur. Esto tamen, manet inoffensus, immunis a doloribus, perpes in voluptatibus vitae cursus humane: quid tamen commodi consequi potest

CAPVT.

XXIII.

Ex Oratione
D. Ambrosij
de Fide Resurrectionis
Vide eiusdem
lib. de Bone
mortis. cap.
1. & seq.